

В. „Република“
излази всъка Събота

Абонамента на „Република“ е вът прѣдплатата.

За България:
за 3 мѣсеса 1.50 левъ
„ 6 „ 2.50 „
„ 1 година 5 „

За Странство:
за 6 мѣсеса 4 лева
„ 1 година 7.50 „

Абонирането става на право въ администрацията и при всички телегр.-пощ. станции или при мѣстните настоятели и се счита винаги отъ началото на мѣсецъ.

Неплатени писма не се приематъ.
Ръкописи не се връщатъ.

Единъ брой 10 ст.

ОРГАНЪ НА БЪЛГАРСКИТЕ РЕПУБЛИКАНЦИ

LA RÉPUBLIQUE

Organe des républicains bulgares

Обявления се приематъ

За единъ редъ гармонъ на IV стр. 15 ст. за пръвъ път и по 10 ст. на всъки по-следуващи.

За обявленията на I стр. — съ особно споразумѣние

Съдеб. пристави излапватъ по 2 ст. на дума.

Всичко, що се отнася до редакцията и администрацията се испраща на адресъ: Редакция в. „Република“ — Сливенъ.

Поръчки, непридружени съ стойността имъ, оставатъ безъ внимание.

Единъ брой 10 ст.

* Всичко за народа и всичко чрезъ народа *

Стоя Мусилова

Проданъ Стефовъ

згодени

с. Дере-Махле с. Дереквой

СЪОБЩЕНИЕ

Отъ 1 Януари 1900 година се дава подъ наемъ помъщението, гдѣто до сега се помъщаваше воения сѫдъ въ г. Сливенъ, понеже той се закрива. Желающи тѣ учреждения или частни лица, могатъ за споразумение да се явятъ въ магазията на Г. Х. С. ЧАРАКЧИЕВЪ.

Сливенъ, 12 Декември 1899 г.

Ясното изпъкване на дворцовата политика въ политическите ни събития, финансова криза, економическото западане на народа ни и толковато вѫтрѣшни неурядици и сътресения докараха въ нашето общество и въ нашата журналистика едно дѣлбоко окопитване въ политическо отношение. Пѣтътъ, по който вървимъ отъ толкова години насамъ, е пѣтъ, водящъ къмъ пропастъ. Политическата индиферентност на масата захваща да става вече опасна. Досегашната куру-юрюлтия противъ насилията на властъта и похотителите на нардните права е безплодна и осѫдителна врѣва надъ нардния грѣбъ. Въ журналистиката, която е отражение на обществените чувства и настроения, ний съ радостъ забѣлѣжваме напослѣдъкъ едно сериозно загрижване надъ нардните бѣдствия, надъ обществените ни неурядици и злини. Мина вече врѣмето на бомбастичните фрази, на партизанските врѣви, на празнозвучните декламации и сочене юмрукъ въ джеба. На журналистическото поле ний виждаме вече нови хора, нови вѣстници, нови програми, въ които кипи едно дѣлбоко и искрено убѣждение, че не ще вече молитва, а мотика, не ще вече празни шумове, а сериозна, плодотворна работа всрѣдъ обществото, всрѣдъ народа, особено всрѣдъ невежествената, непробудената маса. Прѣстѣплението е вече да стоимъ отстрани и да очакваме равнодушно развѣзката на събитията; прѣстѣплението е да се задоволява-

ме съ изтѣрканите формули на досегашните партии, които отъ двайсетъ години нищо полезно не направиха за България, а само за кокъль и за дворцово благоволение се бориха; прѣстѣплението е да се кланяме на опозорени знамена, на живи идоли, оплюти въ политическата борба, а най-вече да чакаме отъ двореца подобреѣние на народния халъ, съзваване на народните нужди. Доволно вече празни обѣща, жалки палиятиви, неизпълнявани програми! Доволно лѣжи и комедии надъ нардните правдини! Днесъ общественото съзнание е влѣзло въ нова фаза, то все по-вече и повече става глухо къмъ двайсетгодишните политически шарлатани и избръща ухо къмъ тая плеяда нови, прѣсни обществени борци, които заговорватъ съ дѣрзкия езикъ на радикалните прѣобразования.

Да, България има нужда отъ радикални прѣобразования. Съ досегашните закони и мѣрки тя не може да върви напрѣдъ. Вериги тежатъ на краката ѝ, вериги политически, вериги економически. Не е въпросътъ вече да се направѣли тия вериги по-тънки и по-леки, а съвсѣмъ да се махнатъ. България иска да се изправи на собствените си крака, да заживѣе собственъ животъ, чрѣзъ себе си и за себе си, да разпорежда сама съ сѫдбините си, съ земята си, съ богатствата си. Тя не може вече да тѣрпи да ѝ диктуватъ, да я опекунствуватъ, да ѝ бѣркатъ въ джебовете, съ нейния потъ да се разпореждатъ и угояватъ чужди хора. Не бива повече единъ да бие тѣпана, а другъ да събира парсата. Народътъ рѣти черната земя за да плаща, той плаща за да му слугуватъ, а не да му господаруватъ разни „господари“, дошли само да го измѣжватъ. Реформи, реформи, коренни реформи въ економическо и политическо отношение, коренни измѣнения въ законите, за да се даде на народа пълна свобода да разпорежда съ себе си, както неговите интереси диктуватъ — ето какво иска вече пробуденото обществено съзнание, ето какво тургатъ на знамената си новите обществени борци.

Нѣкои се плашатъ, като гледатъ разнообразието и разногласието въ разните политически знамена. Тоя страхъ си нѣма място. Съвсѣмъ естествено е да има разногласие по тия или ония точки. Естествено е даже да има толкова различни програми, колкото и хора. Трѣба ли единъ да изповѣда точно всичките точки на други?

Но голѣмото разногласие и разнобразие не прѣчи да има съгласие по нѣкои точки. За обществения животъ не е важно по какво се различаватъ, а по какво се съгласяватъ хората. Нѣма защо да искаме сливането на нашите партии и фракции въ голѣми лагери. Нека всѣка фракция, всѣка група, дори и всѣка личностъ запази своето разногласие, достатъчно е да съзнае своето съгласие съ дадени групи или фракции и да подчини дѣятелността си на единъ общъ планъ. Между новите програми сѫщо тѣй има разлике: едни сѫ радикали безъ да сѫ републиканци, други искатъ съдружаване на всички честни и родолюбиви българи безъ да се образува партия, трети искатъ да се обсилятъ редоветѣ на демократическата партия, четвърти не намиратъ възможностъ въ прилагането на коренни демократически реформи, додѣто има дворецъ въ България и пр. и пр. Но почти всички сѫ съгласни, че народниятъ суверенитетъ трѣба да възтържествува напълно, че дворцовата политика трѣба да се унищожи, че въ конституцията трѣба да се предвидятъ гаранции за правата на граждани, че данъчната система трѣба да се постави на справедливата основа прогресивъ — подоходенъ налогъ, че милитаризмъ ни съсипва, че трѣба да се взематъ рационални мѣрки за подобреѣние хала на работното население, за повдигане на земедѣлието и индустрията върху кооперативни начала, че правосѫдието, лѣкарската помощъ, образоването и всички обществени учреждения трѣба да станатъ достѣпни и за най-скромната кесия. Всички сѫ съгласни, че трѣба да станатъ голѣми бюджетни економии и дѣржавата да прѣстане да е доходно място за разни ко-калановци и паразити. Всички сѫ съгласни, че трѣба да се тури край на чиновническия и партизански развратъ, на зависимото правосѫдиение, на гешефттарството и злоупотрѣблението, на беззаконията, насилията и пристрастията въ администрацията.

Щомъ сѫ съгласни по тия точки, разногласието имъ по други точки не може да ги спре да съзнаятъ, че тѣ вървятъ по единъ и сѫщъ путь и че общото добро, общото застрашаване на народа ни отъ политическа и економическа пропастъ имъ налагатъ да си подадатъ рѣка и задръжно безъ страхъ да подведатъ отчаяна борба, за прокарване на толкозъ необходимите коренни прѣобразования. Безъ тѣхъ, тежко на България!

Благотворителност. —>

Въ борбата на живота една част от човечеството пада омаломощена предъ конкурентията на по-силните и по-добри приспособени. Тази омаломощена част съж бъдните, надвишите въ борбата за материално усигорение по една или по друга причина. Тъснограждите последователи на Дарвина подържат, че не тръбва да се помага на падналите въ борбата, тъй като по този начин ще сме да пръчиме на природата, която съзаконите си унищожава всичко слабо и недългаво. Ако бъдните съз паднали въ борбата на живота, то е защото съз неприспособени към живота, слаби, недългави. Защо прочее да помагаме на немощта? Защо да отиваме противъ природните закони? Нека оставимъ слабите елементи да бъдат унищожени отъ силните.

На това жестоко твърдѣние се противопоставя твърдѣнието на филантропите, на християните, на алtruистите че и на повечето социолози. Тъкто проповѣдатъ, че човечеството не тръбва да се прѣкланя предъ слѣшите резултати на природата, а да ги поправя. Природата не познава братство и справедливост, но човечеството именно тия дѣни нѣща се сили да достигне. Ако бъдните съз паднали въ борбата на живота, то не е защото неизмѣнни природни условия съз породили това, а защото така е проявилъло отъ сложни социални условия. Пъкъ социалните условия не съз неизмѣнни, човечеството може и тръбва полека-лека да ги поправи, да ги измѣни, да даде на всички хора възможност еднакво да противостоятъ въ борбата за животъ. Пъкъ най-послѣ общиятъ занаятъ не е борба за животъ, а стрѣмление за животъ. Това стрѣмление може да се реализира и съ борба и съ солидарност. Съществата не се само борятъ, ами се и съдружаватъ солидарно за да живѣятъ. Колкото повече напрѣватъ хората, толкотъ повече солидарността взема върхъ надъ борбата. Единъ за всички и всички за единого — ето девизата на бъдящето.

Бъдността е сложенъ социаленъ въпросъ. Коренното му разрешение е въ една правилна организация на труда. Но додѣто работата достигне до тамъ, никой не тръбва да скръстява ръцѣ и да не помага за врѣменното облегчаване и подържане на бъдните, подъ прѣлогъ, че юсъка помощъ щѣла да бъде капка въ морето, или че тръбва да се чака коренното прѣмахване на злото. За да бъде, обаче, благотворителността колко-годъ дѣйствителна, тя тръбва да бъде упражнявана систематически и цѣлесъобразно. Благотворителността тръбва да бъде организирана.

Нищо по-безполезно и даже осѫдително отъ безразборното раздаване милостиня на пръснатите. Ако просекътъ е сакатъ или недългавъ, то пакъ иди-доди. Но когато нѣма явенъ не-

дѣлъ, милостинята може да отиде въ ръката на единъ лѣнивецъ или разваленъ човѣкъ и по този начинъ благотворителността да стане злотворителност, като насищчава мързела, лъжата, прѣстѣплението, разврата. Когато се дава милостина, тръбва да се знае кому се дава и за какво се дава, за да не принесе тъкмо обратни на цѣльта резултати.

Обществото тръбва да се труди за прѣмахването на просеците и да не ги насищчава. Има развалини родители, които биятъ дѣцата си да ходятъ да просеятъ, само и само да не работятъ сами, а отъ събраната милостина да подържатъ живота си и да се напиватъ по механитъ. Тия родители съз пиеници и лѣнивици, тъхните дѣца съз бъдящи проститутки или прѣстѣлници. Въ Белгия и Франция се откриха прѣди години ужасни факти по това. Аeto, че и у насъ употребяването на дѣца за просеци е станало вече на мода. На обществото лежи голема отговорност, ако съз милостиня насищчи тая просия. За да може, обаче, да има нравствена основа да се опълче противъ просеците, то тръбва да организира благотворителността.

Кой се нуждае отъ обществената помощъ? Първо, всички недългави бъдни: слѣпи, сакати, хроми, идиоти, душевно-болни, стари, въобще неспособни за работа хора. За тъхъ тръбва да се построятъ сиропиталища и приюти, гдѣто да бъдатъ прибрани и настанени. Тамъ тѣ нѣма да стоятъ съвсѣмъ въ бездѣлие, а ще работятъ, доколкото могатъ, всички споредъ недълга си, че се учатъ и възпитаватъ. Додѣто такива здания нѣма построени, помощта да имъ се раздава по къщата, но отъ благотворителни дружества, които иматъ възможността да проучатъ добръ истинското положение на нещастните и да имъ спомагатъ методически.

Второ, бъдните болни, бъдните родилки, въобще тия бъдни, които врѣменно иматъ нужда отъ помощъ. Благотворителността къмъ тъхъ ще се състои въ построяването на болници и здания за родилки, дѣто бесплатно да бъдатъ лѣкувани и наглеждани. Въ тия болници тръбва да се прѣвиди и бесплатно прѣглеждане и снабдяване съ лѣкарства на бъдни болни, които дохаждатъ на крака да се лѣкуватъ.

Трето, бъдните дѣца. Никъдѣ благотворителността не е толкова важна и полѣзна, колкото тукъ. Обществото е длѣжно да направи своятъ синове и дъщери способни да издѣржатъ борбата на живота. То тръбва да имъ даде необходимите знания и сили, съ които всѣко човеческо същество тръбва да се яви въ живота. То е длѣжно да помогне на бъдните дѣца да изкаратъ поне втори или трети класъ, като ги снабдява съ нуждните учебници, спомагала, като имъ усигурява физическите потребности и като ги поставя въ изисканите хигиенически условия. Здрава душа въ здраво тѣло — ето какво тръбва да гони обществото. То

не тръбва да забравя, че тукъ благотворителността е по-скоро една необходимост, диктувана отъ неговото самосъхранение, защото, като поставя дѣцата въ условия пригодни да се развиятъ правилно, то огражда себе си до голема степенъ отъ бъдящи прѣстѣлници и антисоциални елементи. Тукъ благотворителността тръбва да организира главно ученически трапезарии, както и раздаване на дрѣшки, обуща и други подобни. За образуването на ученически трапезарии ще поговоримъ специално въ идущия брой.

Четвърто, здравите и способни бъдни, които не че не искатъ да работятъ, но не могатъ да си намѣрятъ работа. Тая категория за сега не е твърдѣ важна у насъ, но скоро ще стане най-многочислената. Благотворителността къмъ тия бъдни не тръбва да се състои въ друго, освѣнъ да имъ се намѣри каква да е работа, или да не имъ се дава помощъ, освѣнъ срѣщу каква да е работа, посочена отъ благотворителното дружество или отъ общината.

Туй ни навежда къмъ двата принципа, които тръбва да легнатъ въ благотворителността. Първиятъ принципъ е, да не се дава помощъ съвсѣмъ даромъ: помогнатиятъ, ако не е боленъ, неспособенъ или ученикъ, тръбва да испълнява споредъ силите си каква да е работа, за да не бъде помощта насищчение на мързела, а насищчение на труда и полезните работи. По този начинъ само по себе си ще се прѣсече пътя на разни лѣнивици, които гледатъ да се ползватъ отъ обществената благотворителност въ упѣръ на истинско нуждащите се. По този начинъ нѣма да има недоумѣние кому да се помогне, кому не. Кой ще дойде да простира ръка за помощъ, ако нѣмаше дѣйствителна нужда, щомъ знае, че тая помощъ нѣма да му я дадатъ, дорѣ не поработи нѣколко врѣме надъ опрѣдѣленъ трудъ? Дайте му да залѣсява, да мѣте улиците, да поправя рѣките и вадите, покажете му каква и да е работа срѣчу скромната помощъ, които ще му дадете: ако е лѣнивецъ, той нѣма да дойде, ако намира другадѣ по-приходна работа също тѣй нѣма да дойде. Инѣкъ, ако се дава помощъ безъ да се изиска работа, мнозина ще прѣпочетатъ да живѣятъ съ половина левъ на денъ, че нищо да не вършатъ, отколкото да работятъ цѣлъ денъ за левъ и половина.

Вториятъ принципъ е, да се дава помощъ въ необходими прѣмети и въ храна, а не въ пари. Парите могатъ да бъдатъ изплати или прахосани въ безполезни работи, тѣ могатъ също да бъдатъ изядени напримѣръ отъ родителите на дѣцата, или отъ роднините на недългавите и болните.

На свѣршиване ще кажемъ, че вмѣсто всѣки да помага отдѣлно на тогова и оногова, по-добрѣ е да внася помощта си въ касата на пѣкое благотворително дружество, чрѣзъ което благотворителността става по-систематическа и по-ползтврна.

За тъзи цѣлъ тѣ или влизатъ въ съглашение съ отдѣлни търговци за отстѣлка на покупките, правени отъ тъхните членове (така наречената марочна система, особено въ Германия) или отварятъ нарочни магазини. Най-напрѣдъ тѣ съз се явили и съз достигнали най-големо развитие въ Англия.

Въ Англия кооперативното движение е започнало прѣзъ 1844 год. когато въ г. Рочдълъ съ събрачата помежду си малка сума тѣкачи съ устроили потрѣбително дружество, като въвѣли распределение печалата между потрѣбителите (така нареченъ рочдълски принципъ, който сега е въведенъ почти въ всички английски дружества). Организацията на потрѣбителите дружества въ същественитѣ чѣти е следующата: всѣки членъ е акционеръ на дружеството, но се ползва съ единъ гласъ, колкото акции и да има. Общото водение работата се нарича въ рѣцѣ на цѣлото дружество, което за тая цѣлъ свиква събрания. Печалата, като се извади извѣстенъ процентъ за акции, се разпредѣля между членовете пропорционално съ количеството на купената отъ тѣхъ стока. Спорѣдъ отчетите за 1896 год. въ Англия съз постигнати слѣдующи успѣхи: имало е дружества 1741, членове 1,492,271, капиталъ 17,546,926 фунта стерлинги (1 фунтъ стерлинги = 25 лева), продадена стока за 57,318,426 ф. стер., получено чиста печала 6,337,490 ф. с. Въ тъзи смѣтка не влизатъ дружествата, които не прѣставили своите отчети. Дѣто ще рече, членовете съз спечелили около 30%! Този големъ успѣхъ на английските потрѣбителни дружества се дължи на хубавата имъ организация. Всѣки може да ста-

ПОДЛИСТИНИКЪ

Ново потрѣбително (кооперативно) дружество въ Сливенъ.

Нѣколко по-видни Сливенски бакали наполѣдъкъ съз се заловили да устройятъ едно потрѣбително (кооперативно) дружество, което ще се занимава съ всѣкакъвъ видъ търговия съ колониялни и бакалейни стоки, съ желѣзарски и други метални произведения, съ производство на тютюнъ и спиртливи питиета, сиречъ съ всички стоки, които съз необходими за единъ бакалски дюкянъ. Доколкото ни е извѣстно това, акционерното дружество ще бъде съставено по образца на многочисленните подобни дружества изъ Европа, кѫдѣто всяка година числъто имъ се удвоява и утроява. Като мислимъ, че подобно дружество ще има твърдѣ големъ успѣхъ въ града ни, стига управлението му да бъде повѣрено на опитни и честни лица, считаме за нуждно и ний да помогнемъ съ нѣщо, като дадемъ единъ кратъкъ очеркъ за устройството на подобни общества.

Въ Европа съществуватъ най-разнообразни потрѣбителни, производителни и други дружества, и у насъ най-лесно и най-необходимо е да се въведатъ сдружаванията съ кооперативенъ характеръ. Но за да може това да се направи необходимо е да се справи на народа началата, на които тръбва да почиватъ, леснината съ която ще се водятъ и печалата, която ще принасятъ. Чрѣзъ сдружаванията нашите търговци,

занаятчи и земедѣлци, могатъ твърдѣ много да подтикнатъ напрѣдъ занаятията си, защото само по такъвъ начинъ могатъ да се събергатъ прѣснатите дребни капитали за една общата цѣль, а опитността и познанията на едни отъ членовете, които ще ръководятъ дѣлата на дружеството, ще принасятъ полза на всичките. Кой не знае, че стоките отъ големите търговци прѣминаватъ въ втори рѣцѣ, послѣ въ трети и пр. Всѣкото отъ прѣкупувачите има свои слуги, агенти, магазини, прѣнасяние и пр., всѣки иска да спечели и най-послѣ докато стоката дойде до мащенския бакалинъ цѣната ѝ се удвоява. Ако дребните търговци искатъ да избѣгнатъ посрѣдниците, тѣ тръбва да купуватъ стоките си направо отъ фабриките, но тѣ не продаватъ на дребно. Тогава малкиятъ търговци тръбва да се съединятъ въ едно и си купятъ толкова стока, колкото тръбва на всички. По такъвъ начинъ тѣ ще платятъ само на лицата, които вършатъ работа въ магазина имъ, а разносите ще се наложатъ колкото по-разнообразна стока купуватъ.

За да се намали цѣната на стоките европейското общество е прибѣгнало именно къмъ този путь, като е почнало да устрои потрѣбителни дружества. По-надолу ний на кратко ще очертаемъ различните дружества въ Европа, тѣхната наредба, тѣхното развитие и изгодност за членовете, които ги съставляватъ.

Подъ името потрѣбителни или кооперативни общества се разбиратъ такива съединения на лица, които иматъ за цѣль чрѣзъ съвместни покупки или устроиране на собствени дюкянъ, по единъ най-износенъ начинъ да удовлетворяватъ своите потребности отъ разни продукти.

Вътръшень пръгледъ.

Законопроектът по десятъка е билъ приятъ по принципъ отъ большинството по нечутъ до сега парламентаренъ начинъ. Когатъ опозицията правила шумъ за да възпрѣятствува всѣко по-нататъшно пощно разискване, единъ отъ большинството казалъ нѣщо всрѣдъ общата врѣва, нѣколцина дигнали рѣка и слѣдъ туй се обявилъ, че законопроектътъ билъ приетъ по принципъ. Тука вече радославистътъ надминаха себе си. Защо ли не ударятъ единъ ключъ на Народното Събрание па да се свърши работата!

Въвеждането на десятъка се прави за да се отстѣжи тоя съсипателенъ данъкъ въ гаранция на една белгийска банка, която ще даде единъ заемъ отъ нѣколко милиона лева. Полекалека България цѣла ще бѫде заложена на чуждитъ банки, понеже тъй изиска най-правилното разрѣщение на финансова криза споредъ мнѣнието на князъ Фердинанда.

„Република“ подъ сѫдъ. На 8-и того се яви прѣдъ окрѣжния сѫдъ бившия ни отговоренъ редакторъ З. Йончевъ обвиняванъ въ оскърблението на пеприкосновената.... Статията въ брой 20-21 не съдѣржа нищо оскърбително, а твѣрдѣ прилично и сдѣржано критикува гибелнитъ договори и посочва по чие желание тѣ се натрапватъ на народа. Но туй се видѣло оскърбително за нашитъ сѫдии. Вѣрваме, че апелативниятъ сѫдъ ще даде съ своето оправдание единъ добър урокъ на напитъ окрѣжни сѫдии.

„Народни Права“ прокурорски паркетъ! По дѣлото на отговорния ни редакторъ излѣзе на сцената една куриозна случка. Броятъ съ инкриминираната статия туренъ въ дѣлото е пратенъ до прокурорския паркетъ отъ редакцията на „Народни Права“ и носи нейния адресъ. Значи, не е прокурорството, което се е сѣтило да ни даде подъ сѫдъ, нито даже правителството или канцелариите на двореца, а една частна редакция и коя редакция! Редакцията на *Камиларя и камилата!* Тя праша броя си отъ „Република“ съ инструкции до прокурора за да ни дадатъ подъ сѫдъ за статия, която не съдѣржа нищо отъ оскърблението, помѣстени въ *камиларя и камилата!* До какви врѣмена доживѣхме, Боже Господи! Че поне изтрийте адреса си, бе а глупци! Толкозъ залисаностъ бива ли?

Има думата дѣдо владика. Съобщава ни се слѣдниятъ вѣзмутителенъ фактъ: въ с. Сотиря мома пристава на ергенъ, но, като роднина, дѣдо владика не имъ позволява да се оженятъ. Той повикалъ даже и помощникъ кмета на селото въ канцелариите си и прѣдъ него съобщилъ, че не може да се позволи исканата женитба. Слѣдъ нѣколко дни, обаче, дѣдо владика дава пълномощие и свадбата се извѣршила. Но братята на момъка се заляватъ за яката на помощникъ кмета, изкарватъ, че не дѣдо владика е билъ противъ женитбата, но че той (помощ-

не членъ). Акционитъ се правятъ колкото е вѣзможно по-малки. Часть отъ печалата се отдѣля за капиталъ, а часть се продава на акционерите пропорционално съ покупкитѣ. По този начинъ услугите на подобните дружества сѫ неопѣними; тѣ даватъ вѣзможностъ на всѣки да купуватъ стока по цѣнитѣ, както се продаватъ на едро въ голѣмитѣ магазини.

Въ сегашно врѣме тия дружества сѫ достигнали грандиозни размѣри. Тѣ иматъ голѣми фабрики за обуща (прѣзъ 1896 год. сѫ искарали стока за 443,262 фун. стер.), сапунали фабрики (за 140,000 ф. с.), дрѣхи, материи и пр. Иматъ своя банка, свои петъ парахода и пр. Да вѣрвятъ въ това направление тѣ сѫ подбудени отъ противодѣйствието, което имъ правятъ тѣрговците. Потрѣбителните дружества желаятъ да даджатъ по-идеенъ характеръ на движението и затова обрѣщатъ особено внимание на вѣспитанието. Тѣ устрояватъ библиотеки, читални зали, организуватъ лекции, особено по кооперацията и политическата економия.

Швейцарските дружества отъ 1890 г. сѫ организовани въ кооперативенъ съюзъ. Тамъ е устроено централно специално бюро (centralsatelle), което за сега играе ролята на посредникъ между потрѣбителните дружества и тѣрговците. Оборотитѣ на това бюро въ 1896 год. сѫ достигнали до 1,780,000 франка. Печалата се распределѣла пакъ по рочделския принципъ. Въ 1895 год. въ Швейцария е имало 189 дружества. Обората на 137 дружества се опредѣля въ 27,224,470 франка. Капитала на дружествата е билъ 4 милиона лева, а чиста печала 2 милиона лева, т. е. 50%!

ника) правялъ мюзеверликъ. И тѣ му се заканватъ на туй отгорѣ да му отмѣстятъ. И ето тия дни, че плѣвника му се запалва и изгаря. Отъ тая работа се вижда, че непозволяването на женитбата по езуитски начинъ се е стоварила на гърба на нещастния помощникъ, отъ което си и пострадалъ. Колкото за позволяването пѣтъ лошиятъ езици говорятъ, че съ четири наполеона роднинството се махнало. Има думата дѣдо владика.

✓ **Като обрѣщаме вниманието** върху статията „Благотворителностъ“, извѣствяваме, че Читалищното настоятелство е взело похвалната инициатива да образува отдѣленъ фондъ за ученически трапезарии и да пристѣпи къмъ основаването на такива. Правимъ апель къмъ нашите граждани и граждани, вмѣсто да прашатъ картички за нова година, да внесатъ 2-3-4-5-10 или колкото искатъ лева въ читалището или въ нашата редакция за тоя фондъ. Отъ идущия брой ний отваряме подписка за това. Ще обнародваме името на всѣки подарителъ и той съ това ще се освобождава отъ труда да праша картички по нова година.

✓ **На 5-и того** се прѣдстави въ полза на читалището шилеровата драма „Разбойници“. Пиесата се изигра много хубаво и публика имаше доста много. Извѣнредния дѣждъ попрѣчи да има още повече. Тази вечеръ ще се прѣдстави отъ околийското дружество „Заря“ комедията *Стариятъ Морякъ и Митрофанъ*. Часть отъ прихода ще бѫде за въ полза на фонда за ученически трапезарии.—На 5-и прѣди обѣдъ г. Сираковъ дѣржа сказката си по *филоксерата*, като посвѣтва образуването на комитетъ отъ лозари за прѣсаждане на лозята съ американски лози. Сутрѣ ще дѣржи сказка г. Д-ръ Михайловъ по *психология на обичкото*. Ще бѫде желателно говорителитѣ да си попоглеждатъ часовника отъ врѣме на врѣме и да не изкарватъ изъ тѣрпение слушателитѣ.

Дружеството по заливане на града и околността му е почти на съставяне. Дойде се горѣ долу до едно съглашение. На 19 того г. Гудевъ ще дѣржи сказка по тая тема и ще се пристѣпи къмъ окончателното съставяне на дружеството. Членоветѣ ще плащатъ само 25 стот. на мѣсецъ или ще насадятъ 50 дръвчета на година. Тая евентуя е вѣведена за да можатъ да се запишатъ членове нѣколко стотини души. Вѣрваме, че всички граждани ще се отзоватъ на поканата, като се взематъ прѣдъ видъ грамаднитѣ ползи отъ заливането. Дружеството може дори да се нагърби и съ подпомагане за прѣсаждане на лозята съ американски лози.

B. „Потикъ“, като споменува за една наша статия, въ която казахме, че демократическата партия не отива по-далече отъ едно слѣпо идолопоклонство на сѫществуващата конституция, заявява, че това не било вѣрно, че такъвъ консерватизъмъ тя нѣмала, че тя не е заявявала, какво „днешниятъ дѣржавенъ строй у насъ

И въ Германия има устроени множество подобни дружества и все по образца на английските. Особеноститѣ на германските дружества е силното развитие на така наречената марочна система (вижъ въ началото на статията) и специално селско-домакински дружества за закупуване съмена, ордия за обработване земята и пр. Въ сѫщото направление отиватъ дружествата въ Дания, Франция, Испания, Съединените Шати, Испания и др. На всѣкадѣ приематъ рочделската система; дружествата се съединяватъ въ кооперативни съюзи, организуватъ едра закупка на стоки, или въ форма на специални топтанджийски магазини, или въ форма на агенства. Потрѣбителните дружества се организиратъ по такъвъ начинъ подбуждани отъ два фактора: 1) отъ простата необходимостъ, която се обяснява отъ жестоката борба противъ кооперацията отъ страна на частните тѣрговци, 2) отъ общата еволюция на идеята за кооперативно движение. Въ Швейцария въ 1893 год. тѣрговците организираха съюзъ съ цѣль за борба съ потрѣбителните дружества, а особено съ селско-стопанските. На членоветѣ отъ съюза се запреща да влизатъ въ сношение съ потрѣбителните дружества, тѣ не могатъ да ги снабдяватъ съ стоки, нито да купуватъ, но всичките тия усилия останаха направно и сега кооперативните дружества продължаватъ да успѣватъ

Прѣди четвъртъ столѣтие се яви мисълта за съединение кооперациите въ единъ общъ международенъ съюзъ. Тъзимисълъ се осъществи на прѣвия международенъ конгресъ въ Лондонъ прѣзъ августъ 1895 г. (Протоколитѣ на този конгресъ, съ кратъкъ очеркъ за положението на коопера-

е най-пригодната форма за дѣйствието на принципа на народното върховенство“ и пр. Ний вземаме бѣлѣжка отъ тия думи и ще слѣдимъ не толкозъ дѣлата и думите на демократите около в. „Потикъ“, които иматъ май „нечистъ“ кости спрямо своите съмишленици, колкото тия на правовѣрните демократи около в. „Прѣпорецъ“.

Нѣколко граждани отъ града ни, основавайки се на обявленietо № 9223, съ което общинското ни управление съобщаваше, че градските топли бани ще се даватъ на тѣргъ, отишле въ управлението да питатъ за наемните условия. Но въпреки казаното въ обявленietо: „поемните условия могатъ да се узнаватъ въ общ. управление всѣки присѫтвенъ денъ“, тия условия не били още готови!—Причинитѣ?

Какво става по чужбина.

Франция.

Недоразумението, което произлезе отъ влизането на социалиста Милеранъ въ кабинета Валдекъ-Русо, като министър на тѣргията и отъ начина на дѣйствието на независимите социалисти Жоресъ, Фурнисъ Руане и др. е разрѣшено. Още отъ самото начало Жоресъ, прѣдложи свикването на единъ народенъ конгресъ отъ делегати, прѣставлящи всички фракции на социалистическата партия. Съ това той искаше да направи, што тѣзи отцепвания да не могатъ да врѣдятъ на общия ходъ на социалистическото дѣло. „Нека, казваше той, и въ социалистическата лагерь да има дѣсница и лѣвица, защото не трѣбва социализма да остане въ застой, нека има всѣкога лѣвицата, която да води къмъ прогреса, а дѣсницата да обрѣда внимание на съврѣменото положение и на реформите, които биха били възможни да се извоюватъ немедлено; но тѣзи лѣвица и дѣсница, нека бѫдатъ рѣжъ на единъ — на социализма, на истинския социализъ и да не си врѣдятъ една друга“.

Желанието на Жоресъ се испълни и наистина на 23-и Ноември се събра конгресъ прѣставляющъ всички социалистически фракции: френската работническа партия, Р. Революционата социалистическа партия (комунистъ), независимите социалисти, партията на Алеманитѣ, Федерацията на работниците социалисти въ Франция, делегати прѣставляющи разни работнически синдикати и коперативни дружества. Повече отъ 1550 организации бѣха прѣставявани. Конгресътъ трая 6 дни. Както въ всѣко събрание, гдѣто се разменятъ различни мнения и често пѣти съвсѣмъ противоположни, има малко или много безредица и шумъ, така и въ този социалистически конгресъ не направи исключение, но тутакси забѣлѣжваме, че този шумъ не бѣше осеянъ акламиране на разните оратори, които излагаха своите принципи. На шестия денъ конгресъ, слѣдъ като манифестира единогласно цѣлостта на социалистическата партия, прие основата, върху която се съгражда това единство на партията. Като намириме, че ще бѫде интересно на българския читателъ да знае това рѣшене, земено за основа на френската социалистическа партия ний го прѣвеждаме буквально.

„Социалистическата партия е образувана върху социалистическите принципи, приети при свикването на конгреса: 1-о отъ петътъ образувани народни организации; 2-о отъ независимите окрѣжни и околийски федерации; 3-о отъ групите, които пожелаятъ да се запишатъ въ партията, като се отнасятъ до главния комитетъ на партията подъ слѣдните условия, што тѣзи групи да сѫ сѫществували вече най малко една година, 50 члена редовно да сѫ вискали вносътъ си и да нѣма друга федерація въ сѫщите мѣста. Тѣзи групи ще бѫдатъ заличени отъ партията, ако въ продължение на една година тѣ не образуватъ една окрѣжна федерація. Тѣзи групи не сѫ прети, осеянъ съ едногласното удобрение отъ членовете на глав-

циите въ разните страни, излѣзохъ подъ названието: „First International Cooperative Congress“, Лондонъ, 1895 г.). На втория парижки конгресъ (октомврий, 1896 г.), бѣ обработенъ и приетъ уставъ на международни кооперативни съюзи, цѣльта на който сѫ слѣдующата: 1) взаимно запознаване на кооператорите отъ всичките страни, 2) съвместна пропаганда на тѣистински принципи на кооперацията и 3) установяване *непосредствени тѣрговски сношения*, т. е. непосредственна покупка стоки на дружество отъ дружество. Бюрото на този кооперативенъ съюзъ се намира въ Лондонъ (15, Southampton Row W.C.). Третия конгресъ стана въ Холандия прѣзъ 1897 год. Почти всичките страни сѫ присъдени къмъ този международенъ съюзъ.

Отъ този кратъкъ очеркъ се вижда, че кооперативните дружества сѫ напрѣднали въ страни, гдѣто се борятъ съ милионери капиталисти, а у насъ, гдѣто капиталисти почти липсватъ, такива дружества безсъмненно ще могатъ да работятъ и се увеличаватъ. Ето защо ний съ радостъ посрѣдъчаме съставянето въ Сливенъ кооперативно дружество и можемъ още отъ сега да прѣскажемъ, че то ще има твѣрдъ голѣмъ устѣхъ, стига да бѫде основано по образца на английските, а особено ако се приеме рочделскиятъ принципъ. По такъвъ начинъ махленските бѣкали ще могатъ да се избавятъ отъ експлоатацията на тѣрговците, които по своя кефъ покачватъ пѣнитѣ на стоките и печелятъ 50% отъ вложението си капитали, и като купуватъ стоката си отъ общий магазинъ и тѣ отъ своя страна ще могатъ да я харчатъ на своите клиенти по-ниска цѣна.

Кл-ски,

ния съвѣтъ. 4-о отъ работнически синдикати, които удавява открыто формулат на социалистическите принципи, които служи за основа на свикването на първи главенъ конгрес на партията. 5-о Кооперативните дружества, които приематъ тѣзи принципи и употребяватъ една част отъ печалбата за социалистическа пропаганда.

Партията се събира всѣка година на главенъ конгресъ. Всѣки конгресъ опредѣля мястото на свикване на слѣдующия конгресъ; по причина на изложението тази година ще направи исключение, а за слѣдующите години мястото за свикване на конгреса ще биде различно. Ще се образува единъ главенъ комитетъ, въ единъ срокъ отъ 8 дни максимумъ, на който властта ще трае до слѣдующия конгресъ.

Всѣка отъ организациите ще се представява въ главния комитетъ отъ делегати, назначени отъ нея и пропорционално съ числото на мандатите, които тя има въ конгреса, а именно, единъ делегат на 50 или част отъ 50 мандата. Независимитъ федерации ще прѣстанатъ да се събътятъ, като една организация, касателно тѣхното прѣставяне въ конгреса. Тѣ ще образуватъ седемъ организации различни. Тѣ ще иматъ, слѣдователно, единъ делегатъ всѣка. Сѫщото ще биде и за комунистическия сѫюзъ. За да има равновесие всѣка отъ другите организации, прѣставяни въ конгреса, ще получатъ по единъ делегатъ повече. Всѣка отъ организациите ще трѣбва да внесе на главния комитетъ една сума, пропорционално опредѣлена отъ него.

Конгресътъ обявява, че никой отъ социалистическите вѣстници не е, въ сегашното положение на иѣщата, официаленъ органъ на партията, на всички вѣстници, които се казватъ социалистически, иматъ опредѣлени задължения, които се увеличаватъ съ голѣмината на вѣстника и помощта, която му даватъ забѣлѣжителните борци отъ всички страни. Свободата за критикуване на всички вѣндиши било доктринали, или по методата, е пълна, нъ за дѣйствието вѣстниците трѣбва да се съобразятъ тѣсно съ рѣшението на конгреса, изложени отъ главния комитетъ. Вѣстниците ще се въздържатъ отъ всѣкакви полемики, и отъ всѣкакви статии, които можатъ да докачатъ иѣкоя отъ организациите.

Вѣстниците ще бѫдатъ длѣжни да напечатватъ официалните писма на главния комитетъ. Ако главния комитетъ ще има че единъ вѣстникъ прѣстъпва рѣшението на партията и врѣди чреѣъ своето излизане, той поканва при себе си отговорните редактори. Слѣдъ като бѫдатъ изслушани, главния комитетъ прѣдписва на вѣстника, ако има нужда, едно прѣупрѣждение публично. Той ще забѣльжи, че ще иска противъ него или единъ бламъ (укоръ), или изчислението на редакцията му отъ партията, или ще прогласи самия вѣстникъ за такъвъ.

Тѣзи мѣрки ще бѫдатъ разгледани на годишния конгресъ. Ще се образува въ камаратата върху теоретическите основи на този конгресъ една парламентарна група на партията, поставена подъ прямана надзоръ на главния комитетъ, който ще напомня на избраните рѣшението на народните конгреси, и да ги доведе колкото е възможно до единство въгласуването; никой не може да бѫде социалистически кандидатъ, ако не е съгласенъ съ принципите, които сѫ служили за основа по събирането на конгреса.

Никой кандидатъ за публичната власт не може да бѫде земѣнъ за социалистъ, ако неговата програма и неговите идеи не сѫдържатъ на цѣло теоретическите принципи, които послужиха за основа по събирането на конгреса. Конгресъ остава на главния комитетъ грижата да опредѣли условията за доканване на организациите, принадлежащи къмъ партията, за идущи конгресъ.

Тулузъ. Днесъ 3 Декем. повече отъ 800 работници и работници при дѣржавните воени работилници направиха манифестация извѣт града по причина, че министерството иска да имъ отнеме за нѣколко врѣме работата. Окръжъ, управителъ и кмета се обѣщаха, да се заематъ за въ тѣхна полза.

Гренобль. Работниците французи въ работилницата Премедоль направиха стачка, понеже господаря изпѣдалъ френските работници, на тѣхно място прибрали италиянци, които му работили по евтино. На 2 Дек. работниците отъ фабrikата се събиратъ, обявяватъ стачки и потеглятъ наредени къмъ града. При вратите на града стражарите ги присрѣщнаха и можаха да ги убедятъ да испратятъ една комисия при кмета, а тѣ работниците да си разотидатъ. Така и направиха.

Швейцария. Дѣржавния съвѣтъ въ кантона Баль се е занимавалъ тѣзи дни съ въпроса за обѣщето на работника въ врѣме на безработица. Само единъ клерикаленъ депутатъ е ималъ дѣрзостта да стане и обвра този толкова полѣзенъ за обществото, проектъ. Проектъ е испратенъ на една комисия и послѣ ще бѫде туренъ на гласуване.

Войната. Макаръ да има вече дѣлго врѣме отъ какътъ тази убийствена за Англичаните и за Бурите война, продължава, но надали сме дошли до нейния край. Като глѣда човѣкъ какъ вървятъ работи, ще дойде много лесно до заключение, че Англичаните или трѣбва да се признаятъ за побѣдени и да поискатъ миръ отъ Бурите, или нови войски да испратятъ за да можатъ навъгзи въ Транз瓦ль. Кое ще прѣдпоишатъ Англичаните не знае, но истината е, че тѣ на всѣкаждъ търпятъ поражение. Разбиването на Лорда Матюенъ при Спитфонтъ или при Мажесфонтъ, неумението извѣрено по слѣдователно отъ Витъ, Мидиаръ, Клеръ на Истокъ, отъ Валкеръ, Френшъ и Гатаракъ въ центъра показва, че англичаните иматъ само единъ генералъ способенъ, който е генеръ Бюлеръ. Бурите напротивъ иматъ Жюберъ, Бонжеръ, Люкастъ, Оливъ, Роберзонъ, Кронжъ, Дютоа, Принсло, които на врѣде отпадатъ на Англичаните. Английските агенции, които испращатъ новини по цѣлъ свѣтъ се надпрѣварватъ коя по-добре ще може да скрие истината или по-слабо да придае ужасните поражения на Инглизите, но и хората не имъ даватъ голѣмо значение.

Въ Англия тѣзи, които се възхищаваха отъ проекта на Шамберленъ за война и които употребяваха всевъможни способи за да възприятствуватъ да се образуватъ манифестации противъ войната, почнаха да съзваватъ своята застѣплителностъ. Патриотизътъ имъ застѣпляваше очи и затъмняваше разума.

Тази война е единъ новъ примѣръ, който се нареди въ историята за да ни покаже, че войната на никого не принеса полза.

Д-въ

Дружествена печатница „Трудъ“ — Сливенъ.

Обявление.

Долоподписанній обявявамъ на интересуващъ се, че давамъ подъ наемъ дюкянъ си, находящъ се въ маx. „Кокошарска“ задъ дѣвическото класно училище, който се състои отъ двѣ отдѣлени, една стая за живѣние и друга за казанъ, една лѣдница и градина отъ около 400 кв. метра.

За споразумѣніе при **Минчо П. Червенниковъ.**

г. Сливенъ, Декември 1899 год.

Възползовайте се!

Подъ хот. „Зора“, въ обущарницата на **Димитъръ С. Задгорски**, награденъ съ почетенъ дипломъ отъ I Бълг. Изложение въ Пловдивъ, се продаватъ най-елегантни и здрави, на скоро изработени, разни видове: **мажки, женски и дѣтски обуща**, ботуши, щифали, руски ластици (отдѣлно и заедно съ щифали) и пр.

Работа искусна.

3—3 **Цѣни намалени.**

ОБЯВЛЕНИЕ № 6245

Явявамъ, че отъ двукратното публикуване настоящето въ в. „Република“ ще почне и продължи 31 дни продажбата на слѣдующите недвижими имоти, лежащи въ землището на гр. Сливенъ.

Единъ дворъ въ маx. „Х. Мустафова“, състоящъ се отъ 2 стаи и яхъръ керемиденъ съ дворно място около 400 кв. метра, оцѣненъ за 120 лева.

Имота принадлежи на Георги Куртевъ отъ гр. Ямболъ и ще се продаде за исплащане дълга му 120 лева къмъ Стояна Христова отъ гр. Ямболъ по исполнителенъ листъ № 2514/98 г. Продажбата ще се извѣрши въ канцелариите ми по правилата на чл. 1004—1028 отъ Гражданското Сѫдопроизводство.

г. Ямболъ, 22/VI 1899 год.

1—2 Сѫдеб. приставъ: Ч. Георгиевъ

ОБЯВЛЕНИЕ № 8159

Явявамъ, че отъ двукратното публикуване настоящето ще почне и продължи 31 дни продажбата на слѣдующите недвижими имоти, находящи се въ гр. Сливенъ.

Къща въ маx. „Овчарска“. при съсѣди: Панайотъ Костовъ, Петко Господиновъ и отъ двѣтъ страни пътъ, оцѣнена за 200 лева.

Единъ дюкянъ до сѫщата къща и при сѫщите съсѣди, оцѣненъ за 200 лева.

Имота принадлежи на Спасъ Тодоровъ отъ Сливенъ и ще се продаде за исплащане дълга му 463.35 лева къмъ Петъръ Г. Килимъ отъ сѫщ. градъ, по исполнителенъ листъ № 611/99. Продажбата ще се извѣрши въ канцелариите ми по правилата на чл. чл. 1004—1028 отъ Гражданското Сѫдопроизводство.

г. Сливенъ, 8/XII 1899 год.

1—2 Сѫдеб. приставъ: Абаджиевъ

ОБЯВЛЕНИЕ № 8189

Явявамъ, че отъ двукратното публикуване настоящето ще почне и продължи 31 дни продажбата на слѣдующите недвижими имоти, лежащи въ землището на гр. Сливенъ.

Дворъ въ маx. „Славчова“, състоящъ се отъ двѣ стаи еръ-одасъ, хизба, кладенецъ, яхъръ, нуждникъ и дворско място около 400 кв. метра, при съсѣди: Р. В. Мирковичъ, Недю X. Ивановъ, улица и отъ двѣтъ страни арса, оцѣненъ за 1000 лева.

Имота ще се продаде за разпределение при добитата сума между наследниците му. Продажбата ще се извѣрши въ канцелариите ми по правилата на чл. чл. 1004—1028 отъ Гражданското Сѫдопроизводство.

г. Сливенъ, 10/XII 1899 год.

1—2 Сѫдеб. приставъ: Абаджиевъ

ОБЯВЛЕНИЕ № 8026.

Явявамъ, че отъ двукратното публикуване настоящето ще почне и продължи 31 дни продажбата на слѣдующите недвижими имоти, лежащи въ землището на гр. Сливенъ.

Дворъ въ маx. „Драгойчева“, състоящъ се отъ двѣ стаи на земята и друго здание до тѣхъ, състоящо се отдолу сайванъ, отгорѣ салонъ съ дворско място около 300 кв. метра, съсѣди: р. Коруча, улица и Лука Димитровъ, оцѣненъ 700 л.

Имота принадлежи на Ст. Чендовъ отъ гр. Сливенъ и ще се продаде за исплащане дълга му 450 лева къмъ Р. В. Мирковичъ отъ Сливенъ, по испълн. листъ № 4030/99. Продажбата ще се извѣрши въ канцелариите ми по правилата на чл. 1004—1028 отъ Гражданското Сѫдопроизводство.

г. Сливенъ, 2/XII 1899 г.

2—2 Сѫдеб. приставъ: Абаджиевъ.

ОБЯВЛЕНИЕ № 6945.

Явявамъ, че отъ двукратното публикуване настоящето ще почне и продължи 31 дни продажбата на слѣдующите недвижими имоти, лежащи въ землището на гр. Сливенъ.

Лозе въ място. „Дѣлбоки-доль“ отъ 4 лѣхи за 30 лева.

Лозе въ място. „Оршака“ отъ 2 лѣхи. За 10 лева.

Имота принадлежи на покойния Иор. Георгиевъ отъ Сливенъ и ще се продаде за вънъшна полза на малолѣтните му деца по постан. Продажбата ще се извѣрши въ канцелариите ми по правилата на чл. 1004—1028 отъ гражданското Сѫдопроизводство.

г. Сливенъ, 3/XII 1899 г.

2—2 Сѫдеб. приставъ: Н. Д. Полински.

ОБЯВЛЕНИЕ № 6949.

Явявамъ, че отъ двукратното публикуване настоящето ще почне и продължи 31 дни продажбата на слѣдующите недвижими имоти, лежащи въ землището на с. Димирджилий.

Кория въ мястността „Кара-ачъ-корусъ“ съ дѣрвесата около 4—5 год. отъ 5 декара, граници: Михаилъ Ивановъ, Пеню Бочука, нивя и Димитъръ Господиновъ, за 300 лева.

Имота принадлежи на Игнатъ Колевъ отъ с. Хамзоренъ и ще се продаде за исплащане дълга му 280 лева къмъ Генко Илиевъ отъ Ямболъ, по испълн. листъ № 3341/99 г. Продажбата ще се извѣрши въ канцелариите ми по правилата на чл. 1004—1028 отъ Гражданското Сѫдопроизводство.

г. Сливенъ, 3/XII 1899 г.

2—2 Сѫдеб. приставъ: Н. Д. Полински.

ОБЯВЛЕНИЕ № 6951.

Явявамъ, че отъ двукратното публикуване настоящето ще почне и продължи 31 дни продажбата на слѣдующите недвижими имоти, лежащи въ землището на село Аладаглий.

1/2 кория въ място. „Домузъ-орманъ“ отъ 13 дек., граници: Славъ Стояновъ, Никола Бойчевъ, пътъ, Славъ Стояновъ за 80 лева. 1/2 кория въ мястността „Клисе-кору“ отъ 17 дек. 5 ара, граници: Никола Бойчевъ, Дяко Димовъ и отъ двѣтъ страни пътъ, за 100 лева. 1/2 ливада въ място. „Вълчова-поляна“ отъ 2 дек. 7 ара, граници: Славъ Стояновъ, Никола Бойчевъ, Петъръ Пѣювъ и Сѣбъ Стояновъ за 30 лева.

Имота принадлежи на Деню Стойковъ и др. отъ Аладаглий и ще се продаде за исплащане дълга му 240 лева къмъ Дим. Ивановъ отъ Сливенъ по испълн. листъ № 461/99. Продажбата ще се извѣрши въ канцелариите ми по правилата на чл. 1004—1028 отъ Гражданското Сѫдопроизводство.

г. Сливенъ, 3/XII 1899 г.

2—2 Сѫдеб. пристав